

РЕШЕНИЕ

№ 4478

гр. София, 05.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 07.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **3043** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по повод на жалба с вх. № 12312 от 29.03.2023 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 53 – 04 – 101 от 21.02.2022 г. по описа на Дирекция „Обжалване и данъчни осигурителна практика“ при ЦУ на НАП - С., подадена от С. П. А., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], [улица], офис 1 срещу ревизионен акт (РА) № Р – 2222 – 06190 - 03126 – 091 – 001 от 10.11.2022 г., издаден от Х. Б. М., на длъжност началник сектор – възложил ревизията и Т. В. М., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 116 от 25.01.2023 г. на директора на дирекция „ОДОП“.

С жалбата се иска съдът да отмени РА и потвърждаващото го решение като незаконосъобразен и неправилен, тъй като при издаването на РА е нарушена разпоредбата на чл. 119 от ДОПК, а при издаването на Ревизионния доклад (РД) не е спазен чл. 114 от ДОПК, чл. 117, ал.1 от ДОПК във връзка с чл. 146, т.3 от АПК. Оспорваният посочва, че от сключването на договорите категорично не може да се направи извод, че са налице предпоставките на чл. 19, ал.2 от ДОПК за недобросъвестно безвъзмездно отчуждаване на имуществото. Представя се приходен касов ордер, с който се цели да се докаже, че управителят на дружеството С. А. е отчел и предал сумата от продажбата на МПС-тата в касата на дружеството „Ла Плаза 2“ ООД. Инвокират се доводи, че отговорността на управляващия е лимитирана – до размера на извършените плащания, съответно до размера на намаленото имущество,

поради което материалноправните условия следва да са налице кумулативно и при отсъствието, на което и да е от тях, нормата на чл. 19, ал.2 от ДОПК е неприложима. В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Ч., който поддържа жалбата и предлага да се уважи.

Ответникът – директорът на Д „ОДОП”, редовно призован, не се явява и не се представлява. От процесуалния му представител юрк. К. е постъпила молба, с която оспорва жалбата и предлага РА да се потвърди по съображенията, изложени в решението на административния орган. Претендира юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 161 от ДОПК във връзка с Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано във връзка с издаването на заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р – 2222 –06190 - 03126 – 020 – 001 от 14.05.2019 г., с която на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, Е. М. С., началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложила извършването на ревизия на С. П. А.. В нея е записано, че обхвата на производството е за следните видове задължения по периоди: 1. Отговорност за Данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за периода от 01.01.2014 г. до 31.07.2016 г.; 2. Отговорност за Данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за периода от 01.09.2016 г. до 31.08.2018 г.; 3. Отговорност за Данък върху добавената стойност за периода от 01.05.2018 г. до 31.08.2018 г.; 4. Отговорност за Данък върху добавената стойност за периода от 01.02.2018 г. до 28.02.2018 г.; 5. Отговорност за Данък върху добавената стойност за периода от 01.09.2017 г. до 30.09.2017 г.; 6. Отговорност за Данък върху добавената стойност за периода от 01.12.2015 г. до 31.12.2015 г.; 7. Отговорност за Данък върху добавената стойност за периода от 01.03.2015 г. до 31.03.2015 г.; 8. Отговорност за Данък върху добавената стойност за периода от 01.01.2016 г. до 31.07.2016 г.; 9. Отговорност за Данък върху добавената стойност за периода от 01.09.2014 г. до 30.09.2014 г.; 10. Отговорност за Данък върху добавената стойност за периода от 01.11.2017 г. до 31.12.2017 г.; 11. Отговорност за Данък върху добавената стойност за периода от 01.10.2016 г. до 31.05.2017 г.; 12. Отговорност за ДОО – за осигурители за периода от 01.12.2013 г. до 31.08.2018 г.; 13. Отговорност за Вноски за здравно осигуряване – за осигурители за периода от 01.06.2014 г. до 30.06.2014 г.; 14. Отговорност за Вноски за здравно осигуряване – за осигурители за периода от 01.10.2016 г. до 31.08.2018 г.; 15. Отговорност за Вноски за здравно осигуряване – за осигурители за периода от 01.02.2014 г. до 30.04.2014 г.; 16. Отговорност за Вноски за здравно осигуряване – за осигурители за периода от 01.09.2014 г. до 31.07.2016 г.; 17. Отговорност за Вноски за здравно осигуряване – за осигурители за периода от 01.12.2013 г. до 31.12.2013 г.; 18. Отговорност за Универсален пенсионен фонд – за осигурители за периода от 01.06.2014 г. до 31.08.2018 г.; 19. Отговорност за Универсален пенсионен фонд – за осигурители за периода от 01.02.2014 г. до 30.04.2014 г. и 20. Отговорност за Универсален пенсионен фонд – за осигурители за периода от 01.12.2013 г. до 31.12.2013 г. Ревизията е за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК за задължения за данъци на „ЛА-ПЛАЗА 2“ ЕООД, декларирани/установени със 1. По ЗДДФЛ, данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения в общ размер на 40007, 34 лв: главници 30 772,24 лв. и лихви 9 235,10 лв. (към

14.05.2019 г.); 2. По ЗДДС, данък върху добавената стойност за посочения данъчен период в общ размер 2428,04 лв.: главница 1 943,86 лв. и лихви 484,18 лв. (към 14.05.2019 г.); 3. По ЗЗО, вноски за здравно осигуряване за осигурители за посочения данъчен период в общ размер на 36 471, 84 лв.: главница 28 147,74 лв. и лихва 8 324, 10 лв. (към 14.05.2019 г.); 4. По КСО, вноски за ДОО за посочения данъчен период в общ размер на 96 326,82 лв.: главница 74 250,08 лв. и лихва 22 076,74 лв. (към 14.05.2019 г.) и 5. По КСО, вноски за УПФ за посочения период в общ размер на 21 585,11 лв.: главница 16 765,90 лв. и лихва 4 819, 21 лв. (към 14.05.2019 г.). Посочено е, че ревизията ще бъде извършена от Т. В. М., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията и Л. Г. П., на длъжност старши инспектор по приходите. Определен е срок за завършване до 3 месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. Заповедта е връчена на 31.07.2019 г. на П. Ч. в качеството на пълномощник.

Със Заповед за изменение на ЗВР (ЗИЗВР) № Р – 2222 – 06190 – 03126 – 020 – 002 от 31.10.2019 г., издадена от Е. М. С., началник на сектор, съгласно Решение № Р – 2222 – 06190 – 03126 – 098 – 001 от 27.06.2022 г. за изземване разглеждането и решаването на конкретен въпрос/преписка, е продължен срокът на ревизията до 29.11.2019 г. Заповедта е връчена на 08.11.2019 г. на пълномощника Ч..

Със ЗИЗВР № Р – 2222 – 06190 – 03126 – 020 – 003 от 25.11.2019 г., издадена от Е. М. С., началник на сектор, е продължен срокът на ревизията до 29.12.2019 г. Заповедта е връчена на пълномощника Ч..

Издаден е ревизионен доклад (РД) № Р – 2222 – 06190 – 03126 – 092 – 001 от 31.05.2022 г., връчен на 30.06.2022 г. на пълномощника Ч.. По искане на ревизираното лице е удължен срокът за представяне на възражение срещу РД и такова е депозирано. Издаден е РА № Р – 2222 – 06190 – 03126 – 091 – 001 от 10.11.2022 г., с който са установени задължения за довносяне в размер общо на 2 329,15 лв. и лихви за просрочия към тях в размер на 1670,85 лв. Общо установените задължения с РА са в размер на 4 000 лева – главница и лихва.

В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК е постъпила жалба с вх. № 94 – С – 1208 от 28.11.2022 г. г. по регистъра на ТД на НАП – С. и с вх. № 23 – 22 – 1928 от 05.12.2022 г. по регистъра на дирекция ОДОП.

В срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК ответникът се е произнесъл с решение № 116 от 25.01.2022 г., с което е потвърдил РА, с който е ангажирана отговорност по чл. 19, ал.2 от ДОПК за неизплатени у изискуеми задължения на „ЛА – ПЛАЗА 2“ ЕООД за данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения в данъчен период м. 01.2014 г., вноски за ДОО – за осигурители в данъчен период м.12.2013 г. и вноски за ЗО – за осигурители в данъчен период м. 12. 2013 г. и лихви за забава за съответните периоди.

Видно от констатациите в РД и РА се установява следваната фактическа обстановка: Процесната ревизия е първа за установяване на задължения по чл. 19 от ДОПК за периодите, посочени в заповедта за възлагане.

С. А. за ревизираните данъчни периоди е бил управител на „ЛА – ПЛАЗА 2“ ООД (от 11.08.2010 г. до 30.09.2018 г.) и съдружник за периодите от 11.08.2010 г. до 14.10.2018 г.

С цел установяване на факти и обстоятелства и събиране на доказателства от значение за ангажиране на отговорността по чл. 19 от ДОПК, в хода на ревизията са предприети процесуални действия, описани в ревизионния доклад, който по силата на чл. 120, ал.

2 от ДОПК е неразделна част от издадения ревизионен акт.

Съгласно чл. 37, ал. 2 и 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на „ЛА – ПЛАЗА 2“ ЕООД е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) № П-22221019217826-040-001 от 23.12.2019 г., с което е изискан достъп до всички оригинални търговски и счетоводни документи на дружеството за ревизираните периоди, в т. ч.: банкови извлечения от всички банкови сметки активни през периода, приходни и разходни касови ордери, касови отчети от всички ЕКАФП; протоколи или други документи във връзка с извършени прихващания на задължения и вземания през периода, търговски договори с доставчици и клиенти, в т. ч. договори за получени и/или предоставени заеми, договори за наем, договор за счетоводно обслужване и всички останали видове споразумения, заверени копия от договор за управление и контрол на дружеството, пълномощни, за представителство и управление на дружеството, хронологии на счетоводни сметки от гр. 15, 20, 30, 40, 41, 50, 60, 70, месечни оборотни ведомости, индивидуален сметкоплан на дружеството и главна книга за периода. Изискани са и писмени обяснения, които да посочат, кои са били задължените лица в дружеството по смисъла на чл. 14 от ДОПК.

В отговор на 15.01.2020 г. от В. Х. Н. - управител и едноличен собственик на капитала от 14.10.2018 г. са представени заявления за приемане на декларация и договор за управление. Според съдържанието на декларацията „ЛА ПЛАЗА 2“ ЕООД не извършва търговска дейност и няма документация. Всички документи с които разполага са представени в отговор на връчено ИПДПОЗЛ №Р-22221019128608-040-001/22.07.2019 г. при предхождаща проверка.

В отговор на връчено ИПДПОЗЛ от ревизираното лице са представени Протокол от общото събрание на „ЛА-ПЛАЗА 2“ ООД от 03.10.2018 г. съгласно който ревизираното лице е прекратил участието си в дружеството. За предадените документи на новия собственик не е съставен протокол. Лицето е посочило, че сметките на дружеството са поставени под запор през 2012 г.

В хода на ревизионното производство е установено, че извършваната дейност от „ЛА-ПЛАЗА 2“ ЕООД е ресторантьорски услуги – пицария, находяща се [населено място], кв. Х. Д.. Извършен е анализ на данните, декларирани от дружеството в подадените ГДД по ЗКПО, в т. ч. на посочената информация в приложените ГФО за периода от 2013 г. до 2018 г. Установено е, че размерът на задълженията на дружеството е много по - голям от стойността на активите на дружеството, а декларираните активи към 31.12.2013 г. са в размер на 25 000,00 лв. Към 31.12.2014 г. „ЛА – ПЛАЗА 2“ ЕООД няма ДМА. При извършена справка в информационната система на НАП (предоставена информация от КАТ) е установено, че в КАТ на 27.01.2015 г. е регистрирана промяна на собствеността на следните транспортни средства, собственост на „ЛА ПЛАЗА 2“ ЕООД - товарен автомобил марка Нисан Н. с рег. [рег.номер на МПС] и лек автомобил, марка М. МЛ 270 ЦДИ с рег. №СО110МВ. Установено е, че новият собственик, регистриран в КАТ и на двете транспортни средства е П. Л. Т.. При проверка в Дневниците за продажби на „ЛА ПЛАЗА 2“ ЕООД не са открити отразени фактури за продажби на посочените транспортни средства с клиент П. Л. Т.. Видно от баланса на дружеството за 2013 г. към 31.12.2013 г. са налични „Съоръжения и други“ с балансова стойност в размер на 25 000 лв. Според баланса за 2014 г. към 31.12.2014 г. тези активи не са налични и „Съоръжения и други“ са с нулева стойност. Тъй като за целите на ревизията от

жалбоподателя и от настоящия управител на дружеството не са представени изисканите документи, при извършен преглед на ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2013 г. и по конкретно Справка 2 - Амортизируеми активи - за активи от категория V ("Транспортни средства") е установено, че е отразена данъчна стойност на посочените активи към 31.12.2013 г. в размер на 24 714,21 лв. Поради промяна във формата на ГДД за 2014 г. в същите няма информация за амортизируемите активи на дружеството, но според ГФО за 2014 г. публикуван в Търговския регистър на Агенцията по вписвания към 31.12.2014 г. балансовата стойност на „Съоръжения и други“ е 0,00 лв.

При така установено от органите по приходите е посочено, че имуществото на дружеството е намаляло през 2014 г. и то безвъзмездно, тъй като не са издадени фактури за продажби на транспортни средства на П. Л. Т.. Установено е и че цитираните по-горе транспортни средства са продадени на обща стойност 4 000,00 лв. (по представени от ревизираното лице Удостоверения за застрахователни оценки). Обоснован е извод, че с продажбите на автомобилите е реализирано намаление на имуществото на дружеството и намалението е общата им продажна стойност (4 000,00 лв.).

При справка в електронния регистър на НАП е установено, че дружеството има непогасени задължения за Д., ДДС, ДОО, ЗО и УПФ за данъчни периоди от 01.12.2013 г. до 31.08.2018 г. в общ размер на 336 429,03 лв. (главница 198 377,82 лв. и лихва в размер на 138 051,21 лв.). Същите са формирани по подадени справки-декларации по ЗДДС и подадени декларации образец обр. 6 за съответните данъчни и осигурителни периоди.

В РД е отразено, че във връзка със събирането на задълженията по подадените декларации, от дирекция Събиране при ТД на НАП е извършено проучване на имущественото състояние на „ЛА ПЛАЗА 2“ ЕООД, при което не е установено годно за обезпечение имущество. Установено е, че задълженото лице не погасява задълженията си и е deregистрирано по реда на ЗДДС на 05.09.2018 г. - чл. 176 от ЗДДС. На база на събраните доказателства дългът е категоризиран като трудно събираем. Задълженията подлежат на изпълнение от публичен изпълнител по изпълнително дело №22150026494/2015 г.

Направен е извод, че разпоредителните действия свързани с МПС, собственост на дружеството, са довели до намаляване на имущество му до степен непозволяваща изпълнението на възникналите задължения, т. е., лицето е действало недоброръчително. На база на това са направени изводи за наличието на основания за прилагане на отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК за дължимите задължения, като подробно са разписани разпоредбите на чл. 19 от ДОПК и условията при които следва да се ангажира отговорността по този ред. На С. П. А. е ангажирана отговорност по чл. 19, ал. 2 от ДОПК за непогасените задължения на „ЛА ПЛАЗА 2“ ЕООД както следва: за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за м. 01.2014 г. в размер на 119,94 лв.; за вноски за ДОО за осигурители за м. 12.2013 г. в размер на 1 619,06 лв. и лихви в размер на 1 444,02 лв. и вноски за здравно осигуряване за осигурители за м. 12.2013 г. в размер на 590,15 лв. и лихви в размер на 226,83 лв.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата, административната преписка и допълнителни ангажираните писмени документи от страните.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

На първо място съдът намира, че следва да изложи аргументи по отношение на въведените доводи от страна на оспорващия за допуснати нарушения при издаването на РД и РА. Действително разпоредбата на чл. 114 от ДОПК предвижда сроковете за приключване на ревизията. Безспорно е прието, че всяко действие, което е извършено извън определените срокове, е незаконосъобразно. В настоящия случай не се установява органите по приходите да са извършвали административнопроизводствени действия или да са събирали доказателства след 27.12.2019 г., поради което не е налице допуснато нарушение на правилата.

Що се касае до срока по чл. 117, ал.1 от ДОПК, то същият е инструктивен и този извод следва от уточнението „не по – късно“. Тук следва да се посочи, че през 2020 г. в Република България бе обявено извънредно положение и въведена епидемична обстановка, по времето на които съществено бе затруднен административният процес.

По делото не е спорен фактът, че жалбоподателят е бил съдружник и управител на „ЛА ПЛАЗА 2“ ЕООД през периодите, включени в обхвата на процесната ревизия. Това обстоятелство по категоричен начин определя жалбоподателят като субект на отговорността по чл. 19 от ДОПК. От доказателства е видно, че задълженията произтичат от невнесени задължения на дружеството /ДДС, Д., вноски за ДОО, ЗО и УПФ/ от подадени декларации, изискуеми по закона, регламентиращ съответния данък /задълженията за ДДС произтичат от подадени справки – декларации, а задълженията за Д. и вноски за ДОО, УПФ и ЗО – от подадени от дружеството декларации обр. 6/.

В конкретния случай, във връзка с извършено отчуждаване на имущество – два броя автомобили е установено, че съгласно наличните данни в ИС на НАП и КАТ, автомобилите са продадени през м. 01.2015 г., т. е. на лицето са били известни фактите относно размера на декларираните задължения. За извършените отчуждавания на автомобилите /продажби/ дружеството „ЛА ПЛАЗА 2“ ЕООД е било длъжно да издаде фактури за продажби и независимо от това дали е начислен или не ДДС във фактурите е било длъжно да ги включи в регистър дневник за продажби. След извършен преглед на дневниците за продажби за съответните периоди, както на 2014 г., така и след това ревизиращите са установили, че дружеството не е включило фактури, издадени към П. Л. Т.. В тази връзка органите по приходите са направили извод би била приложима и разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от

ДОПК, съгласно която след като С. А. е управител за периодите от 01.08.2010 г. до 30.09.2018 г., то той е лицето, което е укрило информация за продадените автомобили, след като не е включило издадените документи за продажбите в дневника за продажби и СД по ЗДДСВ конкретния случай видно от РА органите по приходите са се позовали на ал. 2 на чл. 19 от ДОПК, тъй като са счели, че е налице намаляване на имуществото на „ЛА ПЛАЗА 2“ ЕООД, което е довело до невъзможност да се съберат задълженията на юридическото лице. Посочили са като доказателство за умишлените действия на жалбоподателя, че е извършил разпоредителни сделки с имуществото на задълженото юридическо лице /продажба на два броя превозни средства/, водещи до намаляване на това имущество до степен, непозволяваща изпълнението на възникналите задължения. Приели са наличието на доказателства за причинна връзка, между укритите от управителя данни и неудовлетвореното вземане и за обстоятелството, че органите по приходите не са могли да съберат установените с РА публични задължения. Причинно-следствената връзка между неправомерните действия на жалбоподателя и причинената щета на фиска се посочва, че е доказана предвид обстоятелството, че в хода на ревизията са извършени множество процесуални действия и са събрани множество и различни по своя характер доказателства, а към жалбата не са ангажирани никакви нови доказателства.

Съгласно чл. 19, ал.2 от ДОПК управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т.1 и 2 от ДОПК носи отговорност за непогасените задължения на задължено юридическо лице по чл. 14, т.1 и 2, когато недобросъвестно извърши едно от следните действия, в резултат на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски: 1. извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните; 2. извърши действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице.

Тълкуването на разпоредбата налага извод, че фактическият състав на същата включва следните елементи: 1. Субект на отговорността – управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител или пълномощник; 2. Наличие на задължение на лице по чл. 14, т. 1 или 2 от ДОПК, 3. Действие – извърши действията, описани в двете точки на нормата. Действието следва да е извършено

недобросъвестно; 4. Причинно следствена връзка - вследствие на това недобросъвестно действие не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски. В съдебната практика се говори за т. н. "уникалност" на връзката между поведението на третото лице невъзможността да бъдат събрани задълженията. 5. Невъзможност да бъде събрано вземането - чрез допустими доказателствени средства органът по приходите следва да докаже, че дружеството не разполага с имущество, които е в състояние да покрие съществуващите публични задължения. 6. Граници на отговорността - в резултат на недобросъвестното си поведение лицето отговаря за задълженията до размера на извършеното плащане, съответно до размера на намалението на имуществото.

По делото не са спори, че 1. жалбоподателят е субект на отговорност поради това, че е бил управител на задълженото дружество за процесните данъчни периоди; 2. е налице задължение на лице по чл. 14, т. 1 от ДОПК – дружество "ЛА ПЛАЗА 2" ЕООД, за което не са ангажирани влезли в сила актове, изготвени от данъчната администрация, освен извършена Проверка и 3. задълженото дружество не разполага с парични средства и имущество, които са в състояние да покрият размера на публичните задължения.

Спорът между страните е за наличието на другите елементи – извършено ли е действие от задълженото лице, покриващо посочените в двете точки на чл. 19, ал.2 от ДОПК, дали това действие е в причинно-следствена връзка с невъзможността да бъдат събрани задълженията, както и в какви граници следва да се ангажира отговорността на управителя за задължения на дружеството.

Не е спорно, че оспорваният се е разпоредил с два броя МПС. Самото разпореждане с имущество на дружеството чрез продажба на МПС с договори от 27.01.2015 г. не осъществява предпоставката по чл. 19, ал.2 от ДОПК - безвъзмездно отчуждаване на имущество или отчуждаване по цени, значително по-ниски от пазарните. Видно от приложените към делото договори от 27.01.2015 г. продажбата на лек автомобил марка „М.“ е продаден за сумата от 1000 (хиляда) лева и лек автомобил марка „Нисан“ за сумата от 3 000 (три хиляди) лева, поради което не би могло да се приеме, че е извършено безвъзмездно отчуждаване на имущество. Продажните цени са определени на база издадени застрахователни удостоверения от Застрахователна компания „Еуроинс“ (л. 12 и 13).

Още с определение от 31.03.2023 г. (л.182) по делото съдът разпредели доказателствената тежест между страните, като изрично е посочил, че задължение на ответника е установи съществуването на фактическите основания, посочени в обжалвания административен акт, както и законовите изисквания за издаването му. Видно от депозираната от юрк.

К. молба (л. 200), директорът на дирекция ОДОП няма доказателствени искания и моли РА да бъде потвърден на база изложеното в решението му. Следователно за същия фактическите установявания са безспорно установени и не следва да се събират повече данни дали разпореждането с двата автомобила е извършено при значително по-ниски цени от пазарните, както и факта с какъв е размера на намалението на имуществото на дружеството. Липсата на такива установявания и бездействието на ответника, независимо от дадените му указания, говорят за немотивираност на РА, което обуславя неговата отмяна, тъй като не са и в хода на съдебното производство не могат да се определяне на границите на отговорността на управителя на дружеството, при ангажиране на отговорността му по чл. 19, ал.2 от ДОПК.

По изложените съображения жалбата на С. П. А. следва да се уважи като основателна, а РА да се отмени като незаконосъобразен.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. първо от ДОПК, Административен съд – София град, III – то отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ ревизионен акт № Р – 2222 – 06190 - 03126 – 091 – 001 от 10.11.2022 г., издаден от Х. Б. М., на длъжност началник сектор – възложил ревизията и Т. В. М., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 116 от 25.01.2023 г. на директора на дирекция „ОДОП“, с който са установени задължения за довносяне в размер общо на 2 329,15 лв. и лихви за просрочия към тях в размер на 1670,85 лв., или общо 4000лева на С. П. А..

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: